.11. **G. G. O.** *30th September* 1830, *and 15th April* 1846.—The syrangs, tindals, and lascars, are to be divided into classes, according to which they will be mustered and paid as follows :—

Rank.	Class.	Period of service.	Monthly pay. Rs.	a.	p.
Syrangs	1	After 10 years' service as syrang	26	0	0
	2	After 6 ditto ditto	24	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	22	0	0
1st Tindals	1	After 10 years' service as 1st tindal	11	0	0
	2	After 6 ditto ditto	10	0	0
	3	Under 6 ditto ditto	9	8	0
2nd Tindals	1	After 10 years' service as 2nd tindal	9	0	0
	2	After 6 ditto ditto	8	8	0
	3	Under 6 ditto ditto	8	0	0
Store Lascars	1	After 10 years' service	7	0	0
	2	Under 10 ditto	6	0	0
Boys	1		4	0	0
	2		3	0	0
Bheesties			7	5	0

Batta in the field is allowed as follows :—

112.

Syrangs, per mensem	Rupees	7	8	0
Tindals, ,, ,,	,,	2	8	0
Privates, ,, ,,	,,	1	8	0
Bheesties, ,, ,,	,,	1	8	0

113. The rate of batta to store and tent lascars and bheesties attached, who may have enlisted before the 31st December 1830 [illegible]

कीस्से जेहरे इश्क

આ નામનું પુસ્તક ઉર્દુ ભાષામાં ઘણુંજ રસીક
તથા વખાણાયલું હોવાના સબબથી તેની ગુજરા
તીમાં નકલ કરી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

સૈયદ અમર અવદભાઈ.

अमदावाद

પાનકોરને નાકે મુળચંદ રાયચંદના મકાનમાં
બલાખીદાસ નારણદાસે પોતાના આ૦ (સત્યપ્રકાસ
પ્રેસમાં છાપ્યો. સન ૧૮૮૧. સંવત ૧૯૩૭
સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ પ્રમાણે રજીષ્ટર
કરાવીછે.   કીમત ૨ આના.

बिसमिल्लाह हिररेहमान निररहीम

રાગ મસનવીમાં.

લીખ કલમ પેહલે હમ્દ રબ્બે વુદુદ; કે હરેક જા પે હય
વોહી મોજુદ. ૧ જાતે માબુદ જાવદાની હય; બાકી જો
કુછ કે હય સો ફાની હય. ૨ હમસર ઉસકા નહીં
નદીમ નહીં; સબ હેં હાદીસ કોઇ કદીમ નહીં. ૩
મેહદ એહમદ ઝબાં પે ક્યું કર આય; બેહર કુજે મેં
કીસ તરેહસે સમાય. ૪ ઝાત એહમદ કો કોઇ ક્યા જાને;
યા અલી જાને યા ખુદા જાને. ૫ મેહદ એહમદ મેં
ખોલીએ જો દહન; ઉસ્સે આગે નહીં હય જાય સુખન. ૬
કોન હયદર કા મરતબા સમઝા; કોઇ બંદા કોઇ ખુદા
સમઝા ૭ હય બના જબસે ગુલશને ઇજાદ; હુઇ હર
શય હરેક કો ઇમદાદ. ૮ રંગો ખુબી અતા કીયા ગુલકો;
નાલે વ દર્દ બખ્શા બુલબુલ કો. ૯ માહકો નુર લુત્ફ
હાલે કો; ચશ્મ નરગીસ કો દાગ લાલે કો. ૧૦ રાસ્તી
કી અતા સનોબર કો; પેચ સુમબુલ કો આબ ગવહર
કો. ૧૧ સખતી સારે બુતું કે દીલ મેં દી; ઉલફત ઇનસાં
કી આબો ગુલ મેં દી. ૧૨ ઇશ્ક સે કોન હય બશર
ખાલી; કર દીએ જીસને ઘર કે ઘર ખાલી. ૧૩ પડતે
હેં ઉસમેં જાન કે લાલે; ડાલતા હય જીગર મેં બુત

ખાલે. ૧૪ જો કે વાકીફ થે સબ કરીનોં સેઃ ખાક
છનવાઈ ઉન હસીનોં સે. ૧૫ ઉસ્સે ઉમેદ રખના હય
બેજા; ભાઈ મજનું સે કયા સુલુક કીયા. ૧૬ મોહ સે
ફેરને નહી દિયા ઉસને; મારે ચુન ચુન કે નવ જવાં
ઉસને. ૧૭ ઉસને જીસ્સે જરા તપાક કીયાઃ સાબસે પે-
હલે ઉસે હલાક કીયા. ૧૮ આતીશે હીજર સે ફનાલા હુ-
યઃ આગ પાની મેં ચેડુ લગાના હય. ૧૯ માર ડાલા
તમામ ખોનેં કો; ઔર ખીલવા દીઆ હસીનોં કો. ૨૦
બસમેં ડાલે ન કોખીયા ઉસ કે; રહમ દીલ મેં નહીં
જરા ઉસ કે ૨૧ એક કીસ્સા ગરીબ લીખતા હું; દાસ-
તાને અજીબ લીખતા હું. ૨૨ તાજેહ ઈસ તરેહ કી હીં-
કાયત હય; સુનને વાલું કો જીસ્સે હયરત હય. ૨૩ જીસ
મોહોલ્લે મેં થા હમારા ઘર; વહીં રેહતે થે એક સો-
દાગર. ૨૪ મર્દ અશરાફ સાહબે દોલતઃ તાજરોં મેં
કમાલ ઈજત ૨૫ ગમ નથા કુછ ફીરાગ બાલીસેઃ
થે બોહોત ખાનદાન આલીસે ૨૬ એક દુખતર થી ઉ-
નકી માહ જબીં શાદી ઉનકી નહીં હુઈથી કહીં ૨૭
નાઝી રખતી નથી વો સુરત મે; ગેરતે હુર થી હકી-
કત મેં. ૨૮ સબજ નખને ગુયે જવાની થા; હુસ્ન
યુસુફ ફકત કહાની થા. ૨૯ ઈસ સિનો સાલ પે કમાલ
ખલીક; સાફ દાન ઈનતીઝા કી નસતા લીક. ૩૦ ચ-
શ્મ બદદુર વોહ હસીં આંખેં; રશ્કે ચશ્મે ગીઝાલ થીં

આંખેં. ૩૧ થા જો માં બાપકો નજર કા ડર; આંખ ભર કર ન દેખતે થે ઉધર. ૩૨ થી જમાને મેં બે અદીલો નજીર; ખુશ ગુલુ ખુશ જમાલ ખુશ તકરીર ૩૩ થા ન ઉસ શેહર મે જવાબ ઉસકા; હુસ્ન લાખોં મેં ઇનતીખાબ ઉસકા. ૩૪ શેર ગોઇ સે શોક રેહતા થા; લીખને પડને કા શોક રેહતા થા. ૩૫ રૂખ પે ગેસુ કી લેહર આફત થી; જો અદા ઉસકી થી કયામત થી. ૩૬ થા યે ઉસ ગુલ કા જામએ જેબ બદન; સાદી પોશાક મેં થી સો જોબન. ૩૭ સારા ઘર ઉસ પે રેહતા થા કુરબાન; રૂહ ગર માં કી થી તો બાપકી જાન. ૩૮ ચશ્મ કા નુર દીલ કા ચેન થી વોહ; રાહતે જાન વા-લેદેન થી વોહ. ૩૯ એક દીન ચર્ખ પે જો અબર આ-યા; કુચ અંધેર સા ચો તરફ છાયા. ૪૦ ખુલ ગયા જબ બરસ કે વોહ બાદલ; કૌસ તબ આસમાં પે આ-ઇ નીકલ. ૪૧ દીલ મેરા એંઠે એંઠે ઘબરાયા; ફેર ક-રને કો બામ પર આયા. ૪૨ ખફકાં દીલ કા જો બેહેલને લગા; ઇસ તરફ ઉસ તરફ ટેહેલને લગા ૪૩ દેખા એક સિમ્ત જો ઉઠા કે નજર; સામનેથી વો દુ-ખ્ત સોદાગર. ૪૪ સાથ હમ જોલીઆ ભી થીં દોચાર; દેખતી થી વોહ આસમાંકી બહાર. ૪૫ બામ સે કુછ ઉતરતી જાતી થીં; ચોહલેં આપસ મેં કરતી જાતી થીં. ૪૬ રેહ ગઇ જબ અકેલી વોહ ગુલરૂ; નાગરાં

સેર કો હુઈ દુર સુ. ૪૭ હુઈ મેરી જો ઉસકી આર ની-
ગાહ; મોંહ સે બે સાખ્તા નીકલ ગઈ આહ. ૪૮
હાલ દીલ કા નહીં કહા જાતા; ખુબ સંભલા નહીં ગ-
શ આ જાતા ૪૯ ન હુવા ગો કલામ કુંઆ બેન; રૂ-
હ કાલીબ મેં રુ ગઈ બેચેન. ૫૦ તીર ઉલફત જો
થા લગા કારી; અશ્ક બે સાખ્તા હુવે જારી. ૫૧ સા-
મને વોહ ખડી થી માહ મુનીર; ચુપ ખડા થા મેં
સુરતે તસવીર. ૫૨ તાબ નજારા ઈતની લા ન સકા;
કે ઈશારે સે ભી બુલા ન શકા. ૫૩ દેખતા ઉસ કો બા-
ર બાર થા મેં; મહુવે હુસ્ને જમાલે યાર થા મેં ૫૪
ગો મેં રોકે હુવે ઉભાર રહા; દીલ પે લેકીન ન અખ-
ત્યાર રહા. ૫૫ ઈસી સુરત સે હો ગઈ જબ શામ;
લાઈ પાસ ઉનકે એક કનીજ પયામ. ૫૬ બેઠે નાહક ભી
ઢોલે ખાતે હું; અમ્મા જાન આપકી બુલાતે હેં. ૫૭
ગેસુ રૂખ પર હવા સે હીલતે હેં; ચલીએ અબ દોનોં
વકત મીલતે હેં. ૫૮ સુનકે લાંડી કે મોંહ સે યેહ પે-
ગામ; ગઈ બેઠે કે નીચે વોહ ગુલફામ. ૫૯ ઉસકા જ-
લવા ન જબ નજર આયા; મેં ભી રોતા હુવા ઉતર
આયા ૬૦ શામ સે ફીર સહર કી મર મર કે; શબ
વો કાટી ખુદા ખુદા કરકે. ૬૧ પડ ગયા ગમ સે દીલ
મેં નાસુર; પેડી ઉસ દીન સે પડ ગયા દસ્તુર. ૬૨
દીન મેં સો બાર બામ પે જાના; દેખના ભાલના સ-

લે આના. ૬૩ જબ ન દેખા વહાં પે વો ગુલરૂ; કુર્તે ગમ સે નીકલ પડે આંસુ. ૬૪ લાખ ચાહા ન હો શકા દીલ સબ્ત; પચ્યં તસકી હુઈ ચેહ આમદ રફત. ૬૫ ગુજરે કુછ દીન જો રંજ કે મારે; જર્દ રૂખસાર હો ગયે સારે. ૬૬ હો ગઈ ફીર તો અયસી હાલત આર; જૈસે બરસોં કા હો કોઈ બીમાર. ૬૭ દીલ કો થી ગમ સે ખુદ ફરામોસી; લગ ગઈ લબ પે મોહર ખામોશી. ૬૮ ન રહા દીલ કો ઝબ્ત કા યારા; સર જહાં પાયા ધડ સે દે મારા. ૬૯ રંજ લાખું તરેહ કે સેહતે થે; લબ પે ખામોશ અશ્ક બેહતે થે. ૭૦ હીજ સે ગેર હો ગઈ હાલત; ગમ સે બિલ્કુલ બદલ ગઇ સુરત. ૭૧ હુવા હેરાન અપના બેગાના; જીસને દેખા સુઝ ન પેહચાના. ૭૨ દેખે મા બાપ ને જો યેહ અંદાજ; રૂહ કાલીબ સે કરગઈ પરવાજ. ૭૩ પુછા ન મુઝ સે યે કયા હય હાલ તેરા; કીસ તરફ હય લગા ખયાલ તેરા. ૭૪ સચ બતા દે કે ધ્યાન કીસ કા હય; દીલ મેં ગમ મેરી જાન કીસ કા હય. ૭૫ રંજ કીસ શોલે રૂ કે ખાતે હો; શમે કી તરેહ પીઘલે જાતે હો. ૭૬ ઝર્દ ચેહરા હય અગરવાં કી તરેહ; ટુકડે પોશાક હય કેતાં કી તરેહ. ૭૭ કોનસી માહરૂ પે મરતે હો; સચ કહો કીસ કો પ્યાર કરતે હો. ૭૮ યેહ કહો મેહ જબીં મીલા હય કોન; તુમકો અયસા હસીં મીલા હય કો-

ન. ૭૯ ખાતે હો પીતે હો ન સોતે હો; રોજ ઉઠ ઉઠ કે શપ કો રોતે હો. ૮૦ નહીં માલુમ કોન હય વોહ છીનાલ; કર દીયા મેરે લાલ કા યેહ હાલ. ૮૧ મેરે બચ્ચે કી જો કુદાએ જાન; સાત બાર ઉસ ડુકા મેં કરૂ કુરબાન. ૮૨ અલ્લાહ અમોં સે હમ તો પણીં પાલે; આપ આફૂત મેં દીલ કો પણીં ડાલેં ૮૩ તેરે પીછે કી તરખ સપ અવકાત; દીન કો દીન સમંઝ ઓર ન રાત કો રાત. ૮૪ પાલા કીસ કીસ તરેહ તુમેં જાની; કોન મજાત થી જો નહીં માની ૮૫ રોશની મસજીદાં મેં કરતે થે; જાકે દરગાહ ચોકી ભરતે થે. ૮૬ અબ જો નામે ખુદા જવાન હુવે; અપસે મુખતાર મેરી જાન હુવે. ૮૭ હાં મીયાં સચ હય યેહ ખુદા કી શાન; તુમ કરો જાન ખુઅ કર હલકાન. ૮૮ હમતો પણીં ફુંક ફુંક રખ્ખે કદમ; આપ દેતે ફીર હરેક પે દમ. ૮૯ હમ યહાં રંજો ગમ મે રોતે હેં; આપ ગેરાં પે જાન ખાતે હેં ૯૦ પણીં મીટાઓગે જાનકર હમકો; થી ન ઇસ રોજ કી ખબર હમકો. ૯૧ દેખતી હું જો તેરા હાલ જીબું; ખુશ્ક હોતા હય મેરે જીસ્મ કાખું ૯૨ પણીં તો બરબાદ તુ શબાબ ન કર; મટ્ટી માં બાપ કી ખરાબ ન કર. ૯૩ કુછતો કેહ હમ સે અપને કલ્બ કા હાલ; કીસકા ભાયા હય તુમકો હુસ્નો જમાલ ૯૪ દીલ હુવા તેરા શેફ્તા કીસકા; સચ બતા હય ફરેફ્તા કીસકા ૯૫

કૈસા દો દીન મેં જી નીઢાલ હુવા; દાઈ બંદી કા યેહ ક્યા હાલ હુવા ૯૬ આઈના તો ઉઠા કે દેખ ઝરા સુરત મશા હોહી દીન મેં મોંહ કૈસા. ૯૭ સુખ ન ખાને કી હય ન પીને કી; કૌનસી ફીર ઉમેદ જીનેકી. ૯૮ કીસકી ઉલફત મેં હય યેહ હાલ કીયા; કુછ ન માં બાપ કા ખયાલ કીયા. ૯૯ દીલ પે ગુજરા હય ક્યા મલાલ તો કેહ; મોંહ સે નાશુદ ની અપના હાલ તો કેહ ૧૦૦ પણી હી તું હો ગયા ગર સોદાઈ; દુર પોહચેગી ઉસકી રૂસવાઈ. ૧૦૧ અપસે દીવાને સે ભીડેગા કોન; શાદી ઓર બ્યાહ ફીર કરેગા કોન. ૧૦૨ કરદીયા કીસને અપસા આવારા: કે નહી બનતા અબ કોઈ ચારા. ૧૦૩ આગે તો યેહ નથા તેરા દસ્તુર; કીસસે સીખા તું ઈસ તરેહ કે ઉમુર. ૧૦૪ મેરે તો દેખકર ગએ અવસાન; લેલી મજનું કે ઠુને કાટે કાન. ૧૦૫ બાતે યેહ વાલદેન કી સુનકર; ઔર એક કહબ પે લગા નસતર. ૧૦૬ શર્મ કે મારે મોંહ દો ઢાંપ લીયા; કુછ ન માં બાપ કો જવાબ દીયા. ૧૦૭ ગુજરા યહાં તક તો યેહ હમારા હાલ; અબ બયાં ઉન કા હોતા હય એહવાલ. ૧૦૮ મેં તો બાએહુપે થા ઈશ્ક કા તીર; પર હુઈ ઉનકે દીલ પે ભી તાસીર. ૧૦૯ છીલકે આંખોં કે દોનોં પેમાને; દીલ લગા આપ હી આપ ધબરા ને ૧૧૦ આતીશે ઈશ્ક સે ઉઠા જો ધુવાં; બાતોં બાતોં મેં બઢ ગ-

એ બાકુકાં. ૧૧૧ ગોશ ફરીયાદ કદબ સુનને લગે; ખુ-
દ બખુદ હાથ પાઊં ધુનને લગે. ૧૧૨ દર્દ ગમ દીલ કો
આ ગયા જો પસંદ; સોના રાતોં કો હો ગયા સોગંદ.
૧૧૩ બેહુર ઉલફત ઉસે દીખાને લગા; એક ઉલઝન સી
દીલ કો હોને લગી. ૧૧૪ ઘટને તાકત લગી રોજ બ-
રોજ; આતીશે હીજ્ર હો ગઈ દીલ સોજ. ૧૧૫ દાગ
જઊં જઊં જીગર કે જલતે થે; અશ્ક ગર્મ આંખ સે
નીકલતે થે. ૧૧૬ ગર્મનાલે થે લબ પે આહે સર્દ; દી-
લ મેં હોતા થા મીઠા મીઠા દર્દ. ૧૧૭ યઊં તડપતા થા
ઉસકે સીનેમેં દીલ; જીસ તરેહ લોટે તાઈરે બીસમીલ.
૧૧૮ હો ગઈ જબ કમાલ હાલત જાર; શબ કો રે-
હને લગા ઉસે બી બુખાર. ૧૧૯ સબ હુએ કીસ તરેહ
જી ઉદાસ નહો; કોઈ હમ રાઝ બી જો પાસ ન હો.
૧૨૦ ન રુકા ઉસકે રોકે સે દીલે જાર; જીમેં બાકી રહા
ન સબ્રો કરાર. ૧૨૧ લીખને પડને સે થા જો ઉસકો શો-
ક; સોચકર દીલમેં એક લીખા ખતે શોક. ૧૨૨ બે-
જા સુઝ કો વોહ બે ખતર નામા; ડર સે લીખ્ખા મ-
ગર ન સરનામા. ૧૨૩ એક મામા ને આકે ચુપકે સે;
ખત દીયા ઉનકા હાથ મેં મેરે. ૧૨૪ ખોલકર મેને જો
ઉસસે દેખા; કુછ અજબ દર્દ સે યેહ લીખ્ખાથા. ૧૨૫
હો યેહ માલુમ તુમકો બાદ સલામ; ગમે ફુરકત સે દી-
લ હે બે આરામ. ૧૨૬ અપને કોઠે પે તું નહી આતા;

દીલ હમારા બાહોત હે ઘબરાતા. ૧૨૭ શીકુબ દીખલા દે
કીસીપા કે લીએ; બામ પર આ જરા ખુદા કે લીયે.
૧૨૮ ઇસ મોહોબ્બત પે હો ખુદા કી માર; જીસને પણ
કર દીયા મુંઝે લાચાર ૧૨૯ સારે ઉલફત ને ખો દીએ
અવસાન; વર ન ચેહ કેહતી મેં ખુદા કી શાન. ૧૩૦
અબ કોઈ ઉસમેં કયા દલીલ કરે; જીસકો ચાહે ખુદા
જલીલ કરે. ૧૩૧ પઢ કે મેને લીખ્યા ચેહ ઉનકો જવાબ
કયા લીખું તુમ કો અપના હાલ ખરાબ. ૧૩૨ બન
ગઈ અપની જાન પર મેરી; ખુબ લી આપ ને ખબર
મેરી. ૧૩૩ હીજ્ર મેં મર કે જીનદગાની કી; અબ
ની પુછા તો મેહેરબાની કી. ૧૩૪ જબ સે દેખા હય
આપ કા દીદાર; દીલ સે જાતા રહા હે સબ્ર કરાર.
૧૩૫ રોજ, તપ સે બુખાર રેહતા હય; સાર પર એક
જીન સવાર રેહતા હય. ૧૩૬ તેરે કદમોં કી હું કસમ
ખાતા; હોશ દો દો પેહેર નહી આતા. ૧૩૭ પુછતા
હે જો કોઈ આકર હાલ; ઓર હોતા હે મેરે દીલ કો
મલાલ. ૧૩૮ કહું કીસ કીસ સે ઇસ કહાની કો; આગ
લગ જાય ઇસ જવાની કો. ૧૩૯ હો ગઈ હય કુછ
અપસી તાકત તાક; ઉઠ નહીં સકતા બાર રંજ ફીરાક.
૧૪૦ હીલ કે પાની નહીં પીયા જાતા; પર ન હુકમ
આપ કા બજા લાતા. ૧૪૧ પાતા તાકત જો તાલીબ
દીદાર; બામ પર આપ આતા સો સો બાર. ૧૪૨

પોહચા જીસ વક્ત મે તેરા મકતુબ; જીનદગી કા બંધા
હય કુછ અસલુબ. ૧૪૩ રંજ રાહત સે ગર બદલ જાએ;
કયા અજબ હય જો દીલ સંભલ જાએ. ૧૪૪ દેખ
કદમી જો તુમને કી મેરે સાથ; ઉસમેં જીદનત કી
કોનસી હય બાત. ૧૪૫ નહી કુછ ઉસમે આપ કા હય
કુસુર; મેરી ઉલફત કા યેહ અસર હય હુજુર. ૧૪૬
ઈશ્ક કા હય મેરે અસર વલ્લાહ; વર ન તુમ લીખતીં
યેહ મઆજલ્લાહ. ૧૪૭ તુમ તો વોહ લોગ હોતે હો
જલ્લાદ; નહીં સુનતે કોઈ કરે ફરીયાદ. ૧૪૮ હો
બલા સે કીસી કા હાલ બુરા; કોઈ મર જાય તુમકો
કયા પરવા. ૧૪૯ નહી મુમકીન તુમારા બલ જાએ; દમ
બી આશક કા ગર નીકલ જાએ. ૧૫૦ અબ મેં લીખતા
હું આપ કો યેહ હુજુર; વસ્લ કી ફીક્ર ચાહીયે હય
જુરૂર. ૧૫૧ ઉસમેં ગફલત કી તુને ગર અય માહ;
હાલ હોગા મેરા કમાલ તબાહ. ૧૫૨ ગેર હય હીજ્ર
સે મેરી હાલત; ગમ ઉઠાને કી અબ નહીં તાકત. ૧૫૩
દીલમેં આફત અજીબ આઈ હય; જાન બચ જાય તો
ખુદાઈ હય. ૧૫૪ જાન કો કીસ ઘડી કરાર આયા;
ગશ ને ફુરસત જો દી બુખાર આયા. ૧૫૫ તપીશે દીલને
ગર કીયા હુશીયાર; યેહમ આને લગે હજાર હજાર.
૧૫૬ દીલ કી વેહશત ને ગર કીયા કુછ જોશ; વોહ
બી જાતે રહે જો આપ પે હોશ. ૧૫૭ આશના દોસ્ત

આગએ જો કહું; જીસને દેખા નીકલ પડે આંસુ. ૧૫૮
દર્દ પેહલુ કુછ અપસા સર મેં હય; હરકત તક ભી
દરતે ગેર મેં હય ૧૫૯ ઝુટ સમઝે ઉસે હુઝુર નહી;
જાન જાતી રહે તો દુર નહી. ૧૬૦ મર ગએ હમ તો
રંજ હુરકત સે; પર ખબર કી ન અપની હાલતસે.
૧૬૧ અબ જો ભેજી યે આપને તેહરીર; યે હય બા
જીમ કે પોહુ કરો તદબીર. ૧૬૨ સખ્તીયાં હીજ્ર કી
બદલ જાએ; દીલ કી સબ હસરતેં નીકલ જાએ. ૧૬૩
હે કે ખત મેં ને યેહ કહા ઉસસે; જલદ ઈસકા જ
વાબ લા ઉસસે. ૧૬૪ પોહુચા જબ ઉન તલક મેરા
મકતુબ; હંસ કે બોલી હે વાહ વાહ કયા ખુબ. ૧૬૫
ફીર કીયા યેહ જવાબ મેં તેહરીર; કુછ કના તો નહી
હય દામનગીર. ૧૬૬ જીક્ર ઈન બાતોં કા યહાં કયા થા
છેડને કો તેરે યેહ લીખ્ખા થા. ૧૬૭ અપસી બાતેં
થી કબ યહાં મનઝુર; થા ફકત તેરા ઈમતીહાં મનઝુર.
યેહ તો લીખ્ખે થે સબ હંસી કે કલામ; વર ન ઈન
બાતોં સે મુઝે કયા કામ. ૧૬૮ મુઝકો અપસી થી કયા
તેરી પરવા; બામ પર તુ બલા સે આકે ન આ.
૧૭૦ બાત થી યેહ કમાલ અકલ સે દુર; ઝુટ લીખને
પે હો ગએ મગરૂર ૧૭૧ તુમ પે મેં મરની કયા કયામત
થી કયા મેરે દુશમનોં કી શામતથી. ૧૭૨ મેરી જાનિબ
કો યેહ ગુમાં કીયા ખુબ; ઝુટ જમ જમ સે હયે

બાહોત મરગુબ. ૧૭૩ યેહ ન સમઝા કે માજરા ક્યા હય; પણ ભી કોઈ કીસી કો લીખતા હય; ૧૭૪ કાલા દાના જરા ઉતરવા લો; રાઈ બુન ઈસ સમઝ પે કર ડાલો. ૧૭૫ તુઝ પે મરતે ભી ગર મેરે બદ ખ્વાહ; પણ ન લીખતે કભી મઆજલ્લાહ. ૧૭૬ જાન પા પોશ સે નાકલ જાતી; પર તબીઅત ન પણ બદલ જાતી. ૧૭૭ અપરી બાતોં મેં હોના હય બદનામ; અબ ન લીખ ચેગા ઈસ તરેહ કે કલામ. ૧૭૮ રંજ ગ્યા જાતા હય ઈસી કદ સે ન બઢે આદમી કભી હદ સે. ૧૭૯ ક્યા સમઝ કર લીખા! થા યેહ મજમું; અચ્છી હોતી નહીં હે બનતી હું. ૧૮૦ છ મેં ઠાની હુય ક્યા બતાયો તી; બાનગી કસાબો કોઈ સમઝે હો. ૧૮૧ માલજાદી નહીં યહાં જોઈ; જો કરે તુમસે બાર મીયાં જોઈ. ૧૮૨ દેખ તે હરીર ફૂલ લાબે આપ; ખુબ જલદી મજો મેં આએ આપ ૧૮૩ તાલિબ વસ્લ જો હુવે હમસે; હયગા સાદા મીજાજ જમ જમ સે ૧૮૪ રહી કુછ રોજ તો ચેડી તે હરીર; ફીર મુવા ફીક હુઈ મેરી તકદીર. ૧૮૫ હુવે ઉસ ગુલ સે વસ્લ કે ઈકરાર; ઉઠ ગઈ દરમયાં સે સબ તકરાર; ૧૮૬ જો કહા થા અદા કીયા ઉસને; વાયદા એક દીન વફા કીયા ઉસને. ૧૮૭ રાત ભર મેરે ઘર મેં રેહ કે ગઈ; સુબહ કે વખ્ત ફીર યેહ કેહ કે ગઈ. ૧૮૮ બાત ઈસ દમ કી યાદ રખોગે ગા; એક

દીન વોહ મજા ભી ચખીયે ગા ૧૮૯ બીગડેગી જબ
ન કુછ બન આએગી; આપકે પીછે જાન જાએગી. ૧૯૦
પ્યાર કરતી વો થી જો ગેરતે હુર; દેખા મીજને કા
ઉસને યેહ દસતુર. ૧૯૧ પંજશુંબ્બે કો જાતી થી દરગાહ;
વહાં સે આતી થી મેરે ઘર વોહ માહ. ૧૯૨ એશ હોને
લગે મેરે ઉન કે; ગેર જલને લગે યેહ સુન સુન કે.
૧૯૩ ઈત્તીફાક અયસા ફીર હુવા નાગાહ; દો મહીને
તલક ન આઈ વોહ માહ ૧૯૪ હોતા સબ હો ગએ
પયામો સલામ; ન રહી શીકલ રાહતો આરામ. ૧૯૫
તબ કો હો ગઈ પરેશાની; અકલ કો થી અજીબ હેરાની.
૧૯૬ દીલકો તશવીશ થી યેહ હદ સે જીયાદ; દફઅતન
પડ ગઈ યે ક્યા ઉફતાદ ૧૯૭ થી ન મુઝસે યહાં કીસી
સે લાગ; કીસને ઈસ તરેહ કી લગા દી આગ. ૧૯૮
દીલમેં કીસ ને યેહ ઉસકે બલ ડાલા: જો મેરે એશ
મેં ખલલ ડાલા. ૧૯૯ કુછ તો અયસા હુવા હય અ
ફસાના; જો યહાં તક ન હો સકા આના. ૨૦૦
નહીં માલુમ ક્યા પડી ઉફતાદ; જો ફરા મોશ કી હમારી
યાદ. ૨૦૧ કૌન અયસા હય જાય વર ઉસ કે; કીસકો
ભેજું મકાન પર ઉસકે, ૨૦૨ ક્યું ન બેજાર હું મેં જીને
સે નહીં દેખા હય દો મહીને સે. ૨૦૩ જાન આંખુ મેં
ખીંચ કે આઈ હય; અબ નહીં તાકતે જુદાઈ હય.
૨૦૪ કરલીયા હો સકા જહાં તક સબ્ર; અબ કહો દીલ

કરે કહાં તક સબ્ર. ૨૦૫ દો મહીને ન દેખે જબ ગુલકો
એન કીસ તરેહ આએ બુલબુલ કો. ૨૦૬ રાત કીસ
તરેહ ફીર ગુજારી જાય; કીસ તરેહ દીલ કી બે કરારી
જાય. ૨૦૭ તબ કીસ તરેહ ફીર બેહેલ જાએ; જીસમ
સે રૂહ જબ નીકલ જાએ. ૨૦૮ આઈ નવ સંદી ઈતને
મેં નાગાહ; ઇસ બહાને સે આઈ વોહ દરગાહ. ૨૦૯
બસકે મરતી થી નામ પર મેરે; છુપ કે આઈ વહાં
સે ઘર મેરે. ૨૧૦ થી ન ફુરસત જો અશ્ક બારી સે;
ઉતરી રોતી હુઈ સવારી સે ૨૧૧ ફીર લપટ કે મેરે
ગલે એક બાર; હાલ કરને લગી વો યઊં ઈજહાર.
૨૧૨ અકરૂબા મેરે હો ગએ આગાહ; તુમસે મીલને
કી અબ નહીં કોઈ રાહ. ૨૧૩ મશવરે યેહ હુવે હેં
આપસ મેં ભેજતે હેં મુઝે બનારસ મેં. ૨૧૪ વોહ
છુટે હમસે જીસકો પ્યાર કરે; જબ્ર ક્યું કર ન ઈખ-
તયાર કરે. ૨૧૫ ગો ઠીકાને નહીં યે હોશો હવાસ; પર
યેહ કેહને કો આઈ હું તેરે પાસ. ૨૧૬ જાય ઈબરત
સરાએ ફાની હય; મોરદે મર્ગ નવ જવાની હય. ૨૧૭
ઊંચે ઊંચે મકાન થે જીનકે; આજ વોહ તંગ ગોર
મેં હે પડે. ૨૧૮ કલ જહાં પર શગોફએ ગુલ થે; આજ
દેખા તો ખાર બીલ કુલ થે. ૨૧૯ જીસ ચમન મેં થા
બુલ બુલું કા હુજુમ; આજ ઉસ જા હય આશીયાન
એ બુમ. ૨૨૦ બાન કલ કી હય નવ જવાન થે જો;

સાહેબ નોબતો નીશાન થે જો. ૨૨૧ આજ ખુદ હેં ન હય મકાં બાકી; નામ કો ભી નહીં નીસાં બાકી. ૨૨૨ ગેરતે હુર મેહ છૂપોં ન રહે; હેં મકાં ગર વો તો મકીં ન રહે. ૨૨૩ જો કે થે બાદશાહે હફ્ત અકલીમ; હુવે જા જા કે નેર બાક મુકીમ ૨૨૪ કોઈ લેતા ભી અબ નહીં હય નામ; કોનસી ગોર મેં ગયા બેહ-રામ. ૨૨૫ અબ ન રૂસતમ ન શામ બાકી હય; એક ફ્કત નામ હી નામ બાકી હય. ૨૨૬ કજ જો રખતે થે અપને ફર્કે પે તાજ; આજ હેં ફા તહા કો વોહ મોહતાજ. ૨૨૭ થે જો ખુદ સર જહાન મેં મશહુર; બાક મેં મીલ ગયા સબ ઉનકા ગુરૂર. ૨૨૮ ઈત્ર મટી કા જો ન મલતે થે; ન કભી ધુપ મેં નીકલ તે થે. ૨૨૯ ગરદીશે ચર્ખ સે હલાક હુવે; ઇસ આં તક ભી ઉન કે બાક હુવે ૨૩૦ થે જો મશહુર કયસરો ફગફુર બાકી ઉનકા નહીં નીશાને કુબુર ૨૩૧ તાજ મેં જીન કે ટકતે થે ગય હર; ઠોકરે બાતે હેં વોહ કાસએ સર. ૨૩૨ ૨શ્ક રૂશ્કુ જો થે જહાં મે હસીં; બા ગએ ઉન કો આસમાનો ઝમીં ૨૩૩ હર ઘડી મન કલબ જમાના હય; યેહી દુનીયા કા કારખાના હય. ૨૩૪ હય ન શીરીં, ન કોહકુન કા પતા; ન કીસી જા હય નલ દમન કા પતા ૨૩૫ બોએ ઉલફત તમામ ફેલી હય; બાકી અબ કેસ હય ન લેલી હય ૨૩૬ સુબહ

કો તાઈરાને ખુશ ઈલહાન; પઢને લૈ कुछ मन अ-ल्पहा फान. ૨૩૭ મોત સે કીસ કો રોસ્તગારી હય; આજ વોહ કલ હુમારી બારી હય. ૨૩૮ જીન્દગી બે સીબાત હય ઈસમેં; મોત અપને હયાત હય ઉસમે ૨૩૯ હમ ભી ગર જાન દે દે બાકે સુમ; તુમ ન રોના હમારે સર કી કસમ. ૨૪૦ દીલ કો હમ જોલોયોં મેં બેહલાના; આ મેરી કબ્ર પે ચલે આના. ૨૪૧ જાકે રેહના ન ઈસ મકાન સે દુર; હમ જો મર જાય તેરે જાન સે દુર. ૨૪૨ રૂહ ભટકેગી ગર ન પાએગી; ઢુંડને કીસ તરફ કો જાએગી. ૨૪૩ રોકે રેહના બોહોત તબીયત કો યાદ રખના મેરી વસીયત કો. ૨૪૪ જબ્ત કરના અગર મલાલ રહે; મેરી રૂસવાઈ કા ખયાલ રહે ૨૪૫ મેરે મરને કી જબ ખબર પાના; પઉં ન દોડે હુવે ચલે આના ૨૪૬ જમે હો લે સબ અકરૂબા જીસદમ; રખના ઉસ વક્ત તુમ વહાં પે કદમ. ૨૪૭ કહે દેતી હું જી ન ખોના તુમ; સાથ તાબુત કે ન રોના તુમ ૨૪૮ હો ગએ તુમ અગર એ સોદાઈ; દુર પોહચેગી મેરી રૂસવાઈ ૨૪૯ લાખ તુમ કુછ કહો ન માનેગે; લોગ આશક હમારા જાનેગે ૨૫૦ તાને જન હોંગે સબ ગરીબો અમીર; કબ્ર પે બેઠના ન હોકે ફકીર ૨૫૧ સામના હો હજાર આફત કા; પાસ રખના હમારી ઈજ્જત કા. ૨૫૨ જબ જનાજા મેરા અજીજ ઉઠાય; આપ પીટે વહાં ન અશ્ક બહાય.

૨૫૩ મેરી મીન્નત પે ધ્યાન રખીયેગા; પંદ અપની જબાં કો રખીયેગા. ૨૫૪ તજકીરા કુછ ન કીજીયેગા મેરા; નામ મોંહ સે ન લીજીયેગા મેરા. ૨૫૫ અશ્ક આખોં સે મત બહાઈયેગા; સાથે ગેરોં કી તરેહ જાઈ-યેગા. ૨૫૬ આપ કાંધા ન દીજીયેગા મુઝે; સબ મેં રૂ-સવા ન કીજીયેગા મુઝે. ૨૫૭ રંગ દીલકે બદલ ન જા-ય કહીં; મોંહ સે નાલે નીકલ ન જાય કહીં. ૨૫૮ સાથ ચલના ન સરકે બાલ ખુલે; તા કીસી શખ્સ પર ન હાલ ખુલે. ૨૫૯ હુવે આતીશ કે હૈં ચેહ પર કાલે; તાડ જાતે હૈં તાડને વાલે. ૨૬૦ હો બયાં ગર કીસી જગેહ મેરા હાલ; ધ્રુમ ન કરના કુછ ઉસ તરફ કો ખયાલ. ૨૬૧ છુક સુનકર મેરા ન રો દેના; મેરી ઇજ્જત ન યઊં ડીબો દેના. ૨૬૨ રંજ ફુરકત મેરા ઉઠા લેના; જી કીસી ઓર જા લગા લેના. ૨૬૩ હોગા કુછ મેરી યાદ સે ન હુસુલ; દીલ કો કર લેના ઓર સે મસગુલ. ૨૬૪ રંજ કરના ન મેરા મેં કુરબાન; સુનતો ગર અપની જાન હય તો જહાન. ૨૬૫ દે ન ઉસકો ખુદા કભી કોઈ દર્દ; હોતા નાઝુક કમાલ હય દીલે મર્દ. ૨૬૬ દીલ મેં કુઢના ન મુઝસે છુટ કે તુ; જાન દેના ન ઘુંટ ઘુંટ કે તુ. ૨૬૭ આકે રો લેના મેરી કબ્ર કે પાસ; તા નીકલ જાય તેરે દીલ કી ભુડાસ. ૨૬૮ આંસુ ચુપકે સે દો બહા લેના; કબ્ર મેરી ગલે લગા

લેના. ૨૬૯ અગર આ જાય કુછ તબીયત પર; પઢના કુરાન મેરી તુરબત પર. ૨૭૦ ગુનચએ દીલ મેરા ખીલા જાના; ફુલ તુરબત પે હો ચઢા જાના. ૨૭૧ રોકે કરના ન અપના હાલ જીબું; પઊં ન હો જાવે દુશમનોં કા ખું. ૨૭૨ દેખીયે કીસ તરેહ પઢેગી કલ; સખ્ત હોતી હય મંજલે અવ્વલ. ૨૭૩ મેરી મરકદ પે રોજ આના તુમ; ફાતેહા સે ન હાથ ઉઠાના તુમ. ૨૭૪ હય યેહ હાસીલ સબ ઈતની બાતોં સે મટી દેના તુમ અપને હાથોં સે. ૨૭૫ ઉમ્ર ભર કૌન કીસ કો રોતા હય; કૌન સાહબ કીસી કા હોતા હય. ૨૭૬ કભી આ જાય ગર હમારા ધ્યાન; જાનના હમ પે હો ગઈ કુરબાન. ૨૭૭ દીલ પે કુછ આને દીજીયો ન મલાલ; ખ્વાબ દેખાથા કીજીયો યેહ ખયાલ. ૨૭૮ રન્જે રાહત જહાં મેં તોઅમ હય; કભી શાદી હય ઓર કભી ગમ હય. ૨૭૯ હય કીસી જા પે જશ્ન શામો પગાહ; હય કીસી જા સદાએ નાલે વ આહ. ૨૮૦ મર્ગ કા કીસકો ઈનતીજાર નહીં; જીનદગી કા કુછ અયતીબાર નહીં. ૨૮૧ ફીર મુલાકાત દેખેં હો કે ન હો; આજ દીલ ખોલ કર ગલે મીલ લો. ૨૮૨ ખુબસા આજ દેખ ભાલ લો તુમ; દીલ કી સબ હસરતેં નીકાલ લો તુમ. ૨૮૩ આવ અચ્છી તર-રેહસે કરલો પ્યાર; કે નીકલ જાય કુછતો દીલ કા બુખાર. ૨૮૪ દીલ મેં બાકી રહેન કુછ અરમાન; ખુબ

મોલ લો ગલે સે મેં કુરબાન. ૨૮૫ હશ્ર તક હોગી
ફીર યેહ બાત કહાં; હમ કહાં તુમ કહાં યેહ રાત કહાં
૨૮૬ કેહ લો સુન લો જો કુછ કે જી મે આય; ફીર
ખુદા જાને કયા નસીબ દીખાય. ૨૮૭ દીલકો અપને
કરો મકુલ નહીં; રોને ધોને સે કુછ હુસુલ નહીં ૨૮૮
હમકો ગાડે જો અપને દીલ કો કુડાય; હમકો હય હય
કરે જો અશ્ક બહાય. ૨૮૯ ઉન તુમ કો તો હય અભી
બેના; દીન બોહોત સે પડે હે રો લેના. ૨૯૦ બાહેં
દોનાં ગલે મે ડાલ લો આજ; જોજો અરમાન હો
નીકાલ લો આજ. ૨૯૧ ફીર ખુદા જાને કયા મુશીબત
હય; ઈતની સોહબત બોહોત ગનીમત હય. ૨૯૨ કી
સકો કલ બેઠ કર કરોગે પ્યાર; કીસ કી લોગે બલાયેં
તુમ હરબાર. ૨૯૩ કલ ગલે સે કીસે લગાયેગે યઊં
કીસે ગોદ મે બીઠાયેગે ૨૯૪ હાલ કીસ કા સુનાયગી
આકર; કીસ કી આમા બુલાયગી આકર. ૨૯૫ હમતો
ઉઠતે હેં ઇસ મકાન સે કલ; અબતો જાતે હેં ઈસ
જહાન સે કલ. ૨૯૬ યાદ ઈતની તુજે દીલાતે જાયં:
પાન કલકે લીયે લગાતે જાયં. ૨૯૭ હો ચુકા આજ
જો કે થા હોના; કલ બસાઇંગે કબ્ર કા કોના ૨૯૮
ખાક મેં મીલતી હય યેહ સુરત એશ; ફીર કહાં હમ
કહાં યેહ સોહબત એશ. ૨૯૯ દેખ લો આજ હમ કો
જી ભર કે; કોઈ આતા નહીં હય ફીર મર કે. ૩૦૦

ખત્મ હોતી હય જીનદીગાની આજ; ખાક મેં મીલ-
તી હય જવાની આજ. ૩૦૧ ચુપ રહો કયું અબસ
બો રોતે હો; મુફ્ત કાહે કો જાન ખોતે હો. ૩૦૨ અબ-
કો ઇસકો શબે બરાત કી રાત; હમ હેં એકમાં તુમારે
રાત કે રાત. ૩૦૩ ચેન દીલ કો ન આયગા તુજ બી-
ન અબકે પીછડે મીલીંગે હમ કે દીન. ૩૦૪ અબ
તુમ ઇતની દુઆ કરો મેરી જાન; કલ કી મુશ્કીલ પેદા કરે
આસાન. ૩૦૫ ફુલ ઉડાયા ન જીનદીગાની કા; ન બો-
લા કુછ મજા જવાની કા. ૩૦૬ દીલ મેં લેકર તુમારી
યાદ ચલે; બાગ આલમ સે ના મુરાદ ચલે. ૩૦૭ કે-
હતી હય બાર બાર હીમ્મતે ઇશ્ક; યેહી હય મુકતજા-
યે ગેરતે ઇશ્ક. ૩૦૮ ચારપાઇ પે કોન પડ કે મરે; કો-
ન પડી એડીયાં રગડ કે મરે. ૩૦૯ ઇશ્ક કા નામ કયું
ડીબો જાયે; આજ હી જાન કયું ન ખો જાયે. ૩૧૦
જબ તલક ચર્ખ પે મદાર રહે; યે ફસાના ભી યા-
દગાર રહે. ૩૧૧ બોલી ઘબરા કે ફીર ઠેહેર મેરી જાન.
કુછ સુના ભી કે કયા બજા ઇસ આન. ૩૧૨ હસરતે
દીલ નગોડી બાકી હય; ઔર યહાં રાત થોડી બાકી હય.
૩૧૩ ગોદ મેં અપને ફીર બીઠાલો જાન; ફીર ગલેસે
હમેં લગાલો જાન. ૩૧૪ ડાલ દો ફીર ગલે મે હાથો
કો; ફીર ગીલોરી ચબા કે મોંહ મેં દો. ૩૧૫ ફીર
કહાં હમ કહાં યેહ સોહબતયાર; કરલો ફીર હમ કો

બીચ બીચ કે પ્યાર. ૩૧૬ ફીર મેરે સર પે રખકે સર
અપના; ગાલ પર ગાલ રખ લે ફીર અપના. ૩૧૭
ફીર ઈસી તરેહ મોહ સે મોહ કો મલો; ફીર વોહી
બાતેં પ્યાર કી કરલો: ૩૧૮ લેહેર ફીર ચઢ રહી હય
ગાલું કી; બા સુંધા દો તુમ અપને બાલું કી. ૩૧૯
ફીર હમ ઉઠને લગેં બીઠાલો તુમ; ફીર બીગડ જાય
હમ મનાલો તુમ. ૩૨૦ ફીર લબોં કો ચબા કે બાત
કરો; ફીર જરા મુસકરા કે બાત કરો ૩૨૧ ફીર બલાયેં
તુમારી યાર લે હમ; આવ ફીર સર સે સર ઉતાર
લેં હમ. ૩૨૨ રો ન ઇસ તરેહ સે તુ જારો કીતાર;
દુશમનોં કો કહીં ચઢે ન બુખાર. ૩૨૩ આગ અચ્છે
ભલે બીછડ જાયેં; ઔર લેને કે દેને પડ જાયેં. ૩૨૪
કાટ લે કોઈ ખડગ સે સર મેરા; બાલ બીકા નહો મગર
તેરા. ૩૨૫ મેં દીલો જાં સે હું ફીદા તેરી; લે કે મર
જાઊં મેં બલા તેરી. ૩૨૬ અબ તું ક્યું ઠંડી સાંસે
ભરતા હય; ક્યું મેરે દીલ કો ટુકડે કરતા હય. ૩૨૭
મેં અભી તો નહીં ગઈ હું મર; ક્યું સુજાઈ હેં આંખે
રો રો કર. ૩૨૮ ઇસ કદર હો રહા હય ક્યું ગમગીં;
ક્યું મીટાતા હય અપની જાન હજી. ૩૨૯ કર ન રોને
કે અપના હાલ જબું; અરે જાલમ ગ અભી તો જીતી
હું. ૩૩૦ અશ્ક બેહતે હેં ના ગવાર તેરે; તુ ન રો
હો ગઈ નીસાર તેરે. ૩૩૧ અયસે ફીરસે હજાર હોતે

હૈ; પણ કહીં મરહુમ ભી રોતે હૈં. ૩૩૨ પણ તો આંસુ
ન તું બહા અપને; દીલ કો મજબુત રખ જરા અપને.
૩૩૩ રંજ સે મેરે કુછ ઉદાસ ન હો; પણ તો લીહાજ
બદ હવાસ ન હો. ૩૩૪ તુમ તો ઇતને મેં હો ગએ
રંજુર; થક ગએ ઔર અભી હય મંઝીલ દુર. ૩૩૫
ઇસી ગમ ને તો મુઝ કો મારા હય; સદમા તેરા નહીં
ગવારા હય. ૩૩૬ અપને મરને કા કુછ નહી હય ગમ;
દીલ મે મેરે ફીકર હય ઇસકા ગમ. ૩૩૭ જાન હુમને
તો ઇસ તરેહ ખોઇ; કૌન તેરી કરેગા દીલ જોઇ.
૩૩૮ ગોકે સમઝાયગા બુઝાયગા કૌન; ઇસ તરેહ સે
ગલે લગાયગા કૌન. ૩૩૯ કૌન રોકેગા ઇસ તબીયત કો;
કીસસે કેહ જાઉં ઇસ વસીયત કો. ૩૪૦ ગોકે બેજા તેરા
હીરાસ નહીં; કોઇ દીલ સોઝ ભી તો પાસ નહીં.
૩૪૧ મે કહાં હું જો સાથ દું તેરા; હાથ મે કીસકે
હાથ દું તેરા. ૩૪૨ પઉ તસ લી તેરી કરેગા કૌન; મેરી
સુરત બના મરેગા કૌન. ૩૪૩ જી લગેગા ન સાથ મેં
ઇસકા; દીલ લીએ રેહના હાથ મે ઇસકા. ૩૪૪ પર
મે અબ ઉસકો કયા કરૂ કમ બખ્ત; આસમાં દુર હય
જમીં હય સખ્ત ૩૪૫ ગો કે ઉકબા મેં રૂ સીયાહ
ચલી; મગર અપને સે મેં નીબાહ ચલી. ૩૪૬ જીકો
તુમ પર ફીદા કીયા મેં ને; હક વફા કા વફા કીયા
મેને. ૩૪૭ ખાલી ફીર જાનકુ પે માર કે હાથ નહી

માલુમ અબ હુય કીતની રાત. ૩૪૮ જો જો ઘડીયાલ
વહાં બજાતા હુય; જી મેરા સનસનાયા જાતા હુય.
૩૪૯ પડી તો કોઈ ન દર્દ ગમ મેં કુછ; ફુલે જાતે
હેં હાથ પાઓં મેરે. ૩૫૦ કુછ અજબ હો રહા હે જાન
કા તોર; કેહતી કુછ હું નીકલતા હુય કુછ ઓર. ૩૫૧
આંસુ આંખો મેં ભર ભર આતે હેં; દસ્તો પા સારે
થરથરાતે હેં. ૩૫૨ દીલ કો સમઝાતી હું મેં બોહતેરા;
પર સંભલતા નહીં હે જી મેરા. ૩૫૩ ગો તુ બેઠા હુવા
હુય પાસ મેરે; પર ઠીકાને નહી હવાસ મેરે. ૩૫૪
હોશ આએ હુવે ભી જાતે હેં; દીલ મેં ક્યા ક્યા
ખયાલ આતે હેં. ૩૫૫ પેશ પડું ફુરકતે હબીબ ન
હો; કીસી દુશમન કો યેહ નસીબ ન હો. ૩૫૬ દુસરી
ઓર અબ યેહ માતમ હુય; સાંગ બાકી હેં બોહોત
સબ કમ હુય. ૩૫૭ બાક તરાકીન જાને જાર કરે; અબ
વસીયત કરે કે પ્યાર કરે. ૩૫૮ સુનકે મેને દીયા યેહ
ઉનકો જવાબ; મેરે દીલ કો બસ અબ કરો ન કબાબ.
૩૫૯ તુમતો પડો અપની જાન દો મેરી જાન; મેં
વસીયત સુનું ખુદા કી શાન. ૩૬૦ દીલ સે અપને જરા
યેહ રખના દુર; કોન કમબખ્ત યેહ કરેગા ઉમુર. ૩૬૧
મુઝપે યેહ દીન તો કીબ્રીયા ન કરે; તુમ મરો મે
જીવું ખુદા ન કરે. ૩૬૨ જાન કે દોગે તુમ જો બાકર
સુમ; મે ભી મર જાઉંગા ખુદા કી કસમ ૩૬૩ જો

યે દેખોગા ખુબ રોયેગા; આગે પીછે જનાજા હોવેગા.
૩૬૪ એક જરા મુઝ સે તો કહો યેહ હાલ; જી મેં
ક્યા આયા આપ કે યેહ ખયાલ. ૩૬૫ દીલ હી દીલ
મેં અલમ ઉઠાતી હો; જાન દેતી હો ઔર ખાતી હો.
૩૬૬ યોંગા મા બાપ સે અગર હય અલમ; ઉસકા
કરના ન ચાહીએ તુમે ગમ. ૩૬૭ જોકે હોતે હે કોમ
કે અશરાફ; વો ચેહી કરતે હેં કુસુર કો માફ. ૩૬૮
કુછ તુમહી પર નહી હય યેહ ઉફતાદ; સબ કે મા
બાપ હોતે હેં જલ્લાદ. ૩૬૯ સદમા હરેક પે યેહ
ગુજરતા હય; ઔર બાબા કે કોઈ મરતા હય. ૩૭૦
શકવા માં બાપ કા તો ના હક હય; ઉન કા અબ્વલાદ
પર બડા હક હય. ૩૭૧ હાં જો નારાજ યેહ કયામત
હય; ઉનકે કદમોં કે નીચે જન્નત હય. ૩૭૨ તુમ
તો નામે ખુદા સે હો દાના; ઉસપે ફેતબા ન ઉનકા
પેહચાના. ૩૭૩ ક્યા ભરોસા હયાત કા ઉનકે ન ખુરા
માનો બાત કા ઉનકે. ૩૭૪ હોશ રેહતે નહીં હે ઈસ
સીનકે; યેહ તો મેહમાન હે કોઇ દીનકે. ૩૭૫ ઈતની
સી બાત કા ગુબાર હય ક્યા; ઉન કે કેહને કા ઈત-
બાર હય ક્યા ૩૭૬ ગોર સે કીજીએ દીલ મેં જો
ખયાલ; ઉન કા ગુસ્સા નહીં હય જાએ મલાલ!
૩૭૭ સુન કે ઉસને દીયા યેહ મુઝ કો જવાબ; હમ
ને દેખી નહીં હે યશ્મે ઈતાબ. ૩૭૮ બે હુવા અબસી

જીન્દગી કો સલામ; મોંહ પે આએ ન પે કભી બેક
તાને કલામ. ૩૭૯ સુનતી હું દો મહીને સે; મોત બે-
હતર હય અપસે જીને સે. ૩૮૦ ખુન દીલ કપ તલક
પીયે કોઈ; બે હયા બન કે કયા જીએ કોઈ. ૩૮૧
નાહક ઈનસાન બે હમીયત હો; આદમી કયા ન જીસકો
ગેરત હો. ૩૮૨ બાત વોહ કીસ તરેહ બશાર સે ઉઠે;
ન સુના હો કભી જો કાનોં સે. ૩૮૩ વોહ સુને જીસકો
ઉસકી આદત હય; ઈસમે કયા અપની અપની ગેરત
હય. ૩૮૪ ફીર મેરે જીતેજી ન બેહેરે ખુદા; અપને
મરનેકા જીક્ર મોં પે લા. ૩૮૫ કોન સા પડ ગયા હય
રંજો મોહન; જાનકે કયું દેંગે આપકે દુશમન. ૩૮૬
તુમને જો દેનેકી જો કી તદબીર; હશ્ર કે રોજ હોંગી
દામન ગીર. ૩૮૭ તુ સલામત જહાં મેં રેહ મેરી જાન
નીકલે માં બાપ કા તેરે અરમાન. ૩૮૮ વાસતે મેરે
અપના દીલ ન કુઢાવ; ચાંદ સી બન્નુ ઘરમેં બ્યાહ કે
લાવ. ૩૮૯ હય યે હી લુત્ફે જીન્દગાની કા; દેખો
સુખ અપની નવ જવાની કા. ૩૯૦ ચાર દીન હય
યેહ નાલઓ ફરીયાદ; ઉમ્ર ભર કીસકો કોઈ કરે હય
યાદ. ૩૯૧ લુત્ફે દુનીયા કે જબ ઉઠાવોગે; હમ કો દો
દીન મેં ભુલ જાવોગે. ૩૯૨ થા યેહી જીક્ર જો બજા
ઘડીયાલ; સુનતેહી ઉસકે હો ગઈ બે હાલ. ૩૯૩ હો
ગયા ફર્ત ગમસે ચેહરા જર્દ; દસ્તો પા થરથરા કે હો

ગઈ સર્દ. ૩૯૪ મર્દની રૂખપે છા ગઈ ઉસકે; દીલ મેં
દેહશત સમા ગઈ ઉસકે. ૩૯૫ દીલ મેં ગુજરા જો ઉ
સકે સુબેહ કા શક; હુઈ ઈસતાદે જાકે નેર ફલક. ૩૯૬
ઠંડી જીસ્મ ચલી નસીમે સહર; હો ગયા હાલ ઓરભી
અબતર. ૩૯૭ ઈતને મેં સુબેહ કી બજી વરદી; દુની
ચેહેર કી હો ગઈ જરદી ૩૯૮ હુવે સબીત જો સુબેહ
કે આસાર; હો ગઈ ઓર ઉસકી હાલત જાર ૩૯૯
બેદકી તરેહ જીસ્મ થરરાયા; સર સેતલે પાઊં તક અરક
આયા. ૪૦૦ બાતેં કરતી જોથી સો ભુલ ગઈ; દમ
લગા ચઢને સાંસ ફુલ ગઈ. ૪૦૧ બોલી ઘબરા કે ર-
હીયો ઈસકે ગવાહ; ઓર કહા લાયલાહા ઈલ લીલાહ.
૪૦૨ અબ ફકત યેહ હય ખું બહા મેરા; બક્ષ દીજી-
યે કહા સુના મેરા. ૪૦૩ કેહ કે યેહ ફીર ચમટ ગઈ
એકબાર; ઓર કીયા ખુબ ભીચ ભીચ કે પ્યાર. ૪૦૪
સરસે લેકે બલાયેં તા બ કદમ; બોલી વુમ પર ની-
સાર હોતે હેં હમ. ૪૦૫ આગ લગ જાય વોહ ઘડી
કમ બખ્ત; બામ પર આઈ થી મેં કોનસે વખ્ત.
૪૦૬ ફીર યેહ બોલી વોહ પુંછકે આંસુ; મેરે સર
કી કસમ ન કુઢીયો તુ. ૪૦૭ આજ માતી થી તુજ કો
હસતી થી; મેં તેરે છોડને કો હસતી થી. ૪૦૮ કેહ કે
યેહ બાત હો ગઈ વોહ સવાર; યાં બંધા આંસવું કા
અશ્ક સે તાર. ૪૦૯ આતીશે ગમ ભડક ગઈ દુની;

તપીશે કદમ ને કી અફ઼ગુની. ૪૧૦ આતો થી યાદ જબ વસાયતે યાર; વેહમ લાતાથા દીલ હજાર હજાર. ૪૧૧ થી મુસાબત જો યેહ બલા અગેજ; ધ્યાન આતે થે ક્યા ક્યા વેહશત એજ. ૪૧૨ દીલ મેં કેહને કા ઉસકે થા જો મલાલ; આતે થે નેહન મેં અજીબ ખ્યાલ. ૪૧૩ કૌન રોકેગા જાકે ઘર બેઠે; જો કહા હય વોહી ન કર બેઠે. ૪૧૪ હર ઘડી થા જો અઝતરાબ ફુજો; ચુપકા રોના થા બેઠા મેં મબજુ. ૪૧૫ કે ઉઠા એક સીન્મત સે વોહ ગુલ; હોશ જીસસે કેહ ઉડ ગએ બીલ કુલ. ૪૧૬ શોલા એક આગ કા ભડકને લગા; મીસ્લ બીસમીલ કે દીલ તડકુને લગા. ૪૧૭ પડીં તો ગુજરે થે દો પેહેર રોતે; ઓર હાથોં કે ઉડ ગએ તોતે. ૪૧૮ હો ગયા દીલકો ઈસ તરેહ કા હીરાસ; આએ સો સો તરીક કે વીસવાસ. ૪૧૯ કહા એક દોસ્ત સે કે તુમ જા કર; જલ્દ ઈસ શોરો ગુલ કી લાવ ખબર. ૪૨૦ રોતે હેં હમ સે બદ નસીબ કોઈ; મર ગયા ઉનકા કયા કરીબ કોઈ. ૪૨૧ પડીં જો યેહ અપની જાન ખોતે હેં; કૌન હેં કીસલીએ યેહ રોતે હેં. ૪૨૨ કયા હુવા ઉન પે સદમએ જાંગાહ; જો યે કરતે હેં અપસે નાલે વ આહ. ૪૨૩ દોડે આખીર ઉધર બેરે અહબાબ; લે કર આએ ખબર યેહ વાં સે શીતાબ. ૪૨૪ કીયા ઈસ તરેહ આકે મુઝસે બયાં; કેહ પડો સે હય એક કરીબ

મકાં. ૪૨૫ બાગ કે પાસ જો બના હય ઘર; વાં રેહે
કશા હય એક સોદાગર. ૪૨૬ વઊ તો એક શેર રાહ
બરમેં હય; પર યેહ આફત ઉન્હીં કે ઘર મેં હય.
૪૨૭ સાફ ખુલતા નહી યે યેહ ઇસરાર; મર ગયા
કોઇ યા કે હય બીમાર. ૪૨૮ પર યેહ હોતા હય અકલ
સે ઇદરાક; કે નહો બે સબબ ઉડાતે ખાક. ૪૨૯ કુછ
ન કુછ તો હય અપસી હી રૂદાદ; કે યે હય શોર
નાલઓ ફરીયાદ. ૪૩૦ નહી બરપા યેહ બે સબબ મા-
તમ; હય નીકલતા કીસી જવાન કા દમ. ૪૩૧ હર
બશર હો રહા હય દીવાના; કોઇ મરતા હય સાહીબે
ખાના. ૪૩૨ નહી કાબુ મેં હય કીસી કા દીલ; પીટતે
સબ હેં સાહીબાને મહલ. ૪૩૩ નહીં દેતા સુનાઇ કુછ
બીલકુલ; હય ફકત એક હાય હાય કા ગુલ. ૪૩૪ થ-
મતા એક દમ ભી વહાં ખરોશ નહીં; કીસ સે પુછે
કીસી મેં હોશ નહીં. ૪૩૫ રોતે જીસ દર્દ સે વો હેં
ઇસદમ; દેખા જાતા નહીં ખુદા કી કસમ. ૪૩૬
કેહ ગઇ થી જો વોહ કે ખાઊંગી ઝેર; મેં યે સમઝા
કે વોહી હો ગયા કેર. ૪૩૭ ગો હયા સે ન ઉસકા નામ
લીયા; દોનોં હાથોં સે દીલકો થામ લીયા. ૪૩૮ દો-
સ્તોં ને જો દેખી યેહ સુરત; બોલે ઇસ તરેહ અબ
રહે ઉલફત. ૪૩૯ હાલ દીલ વઊ તુમારા ગેર તો હય;
મગર ઇસ વખ્ત ક્યા હય ખેર તો હય. ૪૪૦ બે સબબ

કીસ લીએ હુવે હો ઉદાસ; ઉઠ ગએ ક્યું હમારે હોસો હવાસ. ૪૪૧ કૌનસી આફત આ ગઇ ઈસ દમ; મઇની મોહ પે છા ગઇ ઈસદમ. ૪૪૨ ક્યા હય જો ઇતને બે કરાર હો અબ; કોઇ મર જાય ઉસસે ક્યા મતલબ. ૪૪૩ અયસી હાલત જો પેચો તાબ કી હય; તુમકો ક્યા વજેહ ઈજતરાબ કી હય. ૪૪૪ શેહેર મેં રોજ લોક મરતે હે બફકાં ઉસકા કૌઇ કરતે હું. ૪૪૫ ફીક્ર કરતા હય ઈસ તરેહ કી જીબું; યઊં હી હો જાતા હય બશર મજનુ. ૪૪૬ સુનકે માં બાપ ક્યા કહીંગે બતાવ; હોશ પકડો જરા હવાસ મેં આવ. ૪૪૭ તુમ કો ક્યા હય જો જાન ખોતે હો; બે સબબ આપ હી આપ રોતે હો. ૪૪૮ હો રહે હો મલુલ કીસ ગમસે: હાલ દીલકા તો કુછ કહો હમ સે. ૪૪૯ તાને આમેજ દોસ્તોં કે બયાન. હુવે માલુમ નશતરે રગે જાન. ૪૫૦ ન દીયા ઉનકો મારે ગમ કે જવાબ; ઢાંપ કર મોહ લીયા બહાનએ ખાબ. ૪૫૧ ઉઠ ગયે દોસ્ત આશના જીસ દમ; ખોલ કર મોહ કો ચુપકે ઉઠે હમ. ૪૫૨ હાલ દીલ સીને મેં હુવા જો તબાહ; બેઠા કમરે મેં આન કર મરે રાહ. ૪૫૩ દેખા બરના હય એક હુપકા ગુલ; ભીડ સે બંધ રાહ હય બાલ કુલ; ૪૫૪ ઉસ તરફ સે જો લોગ આતે હું; યેહી આપસ મેં કેહતે જાતે હૂં. ૪૫૫ હાલ ઉનકા ભી જાએ રીક્કત હય;

દાગ અવલાદ કા કયામત હય. ૪૫૬ નોચ ડાલે હેં સારે
સરકે બાલ; કયા પરેશાં હય વાલદેન કા હાલ. ૪૫૭
આફતે તાજા સર પે હય આઈ; પક રહે હેં મીસાલે
સોદાઈ. ૪૫૮ ધ્યાન ઉનકી તરફ જો જાતા હય; ગ-
મસે મોં કો કલેજા આતા હય. ૪૫૯ જો કે થે ઉસમેં
સાહેબ ઓલાદ; હાલ અબતર થા ઉનકા હદ સે જી-
યાદ ૪૬૦ કેહતે થે કુટ કે સરો સીના; કયું ન દુશવાર
ઉનકો હો જીના. ૪૬૧ મર્ગ અવલાદ કા વો માતમ
હય રંજો ગમ જીસ કદર કરે કમ હય. ૪૬૨ કોઈ
કેહતા થા કેસી આફત હય; નવ જવાં મરના ભી કયા
મત હય ૪૬૩ પડી તો હય અજ પએ જમાનએ મર્ગ;
ન મરે પર કોઈ જવાનએ મર્ગ. ૪૬૪ કોઈ બોલા કે
હય સભી કો મલાલ; દેખા જાતા નહી હય બાપ કા
હાલ. ૪૬૫ આતીશે ગમ સે દીલ હુવા હય કબાબ;
હય તમાં મોસલ માહીએ બે આબ. ૪૬૬ ચશ્મા જારી
હય ચશ્મ ગીરીયાં કા. હોશ બાકી નહીં તનો જાં કા.
૪૬૭ નહીં દમ ભર કીસી કો વાં આરામ; દેખને
વાલે રો રહે હેં તમામ ૪૬૮ ફોડ ડાલે હેં સબને સર
અપને; સરો પા કી નહીં ખબર અપને ૪૬૯ બની થે
બફાલ જાન ખોતે હેં; સારે દુકાનદાર રોતે હેં ૪૭૦
હુલ દેખા જો મેં ને ચે ઉઠ કર; હીલ ગયા સીને
મેં દીલ મુજતર. ૪૭૧ ન રહી તાબ રંજ કે મારે;

લગે પરશાને દસ્તો પા મારે ૪૭૨ બેકુર ઉલફત મેં દીન
ને મારા જોશ; ઔર જીયા હો કે ખાક પે બેહોશ ૪૭૩
જેસ દી થી જો દીલ કો બીમારી; મરા કા આલમ
સા હો ગયા તારી. ૪૭૪ દો ઘડી બાદ ફીર જો આયા
હોશ; દેખા બરપા અજબ હય જોશો ખરોશ. ૪૭૫
આગે આગે હય કુછ જુલુસ રવાં; સર ખુલે પીછે
કુછ હેં પીછે જવાં. ૪૭૬ સીન રસીદા હેં ઓરતેં કુછ
સાથ; સીને વ સર પે મારતી હેં હાથ; ૪૭૭ કોઈ મામા
હય કોઈ દાઈ હય; કોઈ અન્ના કોઈ ખીલાઈ હય.
૪૭૮ જબ વો ભરતે હે ગમ સે આહે સર્દ; સુન્ને વાલું
કે દીલ મેં હોતા હય દર્દ. ૪૭૯ હોતા ગેરૂ કો હય મ-
લાલ ઉન કા; દેખા જાતા નહીં હય હાલ ઉન કા.
૪૮૦ કુછ બપાં અપસે હોતે જાતે હેં; રાસતે વાલે
રોતે જાતે હેં. ૪૮૧ ઉસકે પીછે પડી ફીર ઉસપે નીગાહ;
કેહુ ન દેખે બશર મઆજલ્લાહ. ૪૮૨ શામીયાના નયા
જરી કા હય; નીચે તાબુત ઉસ પરી કા હય. ૪૮૩
સેહરા ઉસપર બંધા હય એક જરતાર; જેસે ગુલશાન
કી આખરી હો બહાર. ૪૮૪ થી પડી ઉસપે એક ચા-
દરે ગુલ; જીસસે ખુશબો થી રાહ વો બીલ કુલ.
૪૮૫ ઉદ સોજ આગે રોશન થે; મર ગએ પે ભી
બાબ જોબન થે ૪૮૬ બાંક તાબુત કે થો એસી સાથ;
જેસે આઈ કીસી દુલહન કી બરાત. ૪૮૭ સબ વઝ

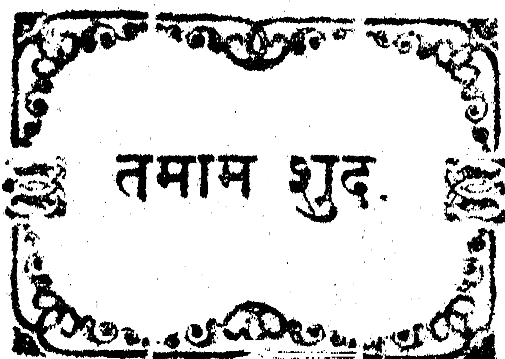
જ શરીફ થે હમરાહ, ભીડ થી ઇસ કદર કે ખંબ થી રાહ ૪૮૮ સાથ થે એસો અકરૂબા સારે; રો રહે થે ગરીબ બેચારે. ૪૮૯ પીછે પીછે થા સબ કે સોદાગર; હો પરેશાં ઉદાસ ખાક બસર ૪૯૦ આગે આગે જ-નાજા જાતા થા: ગશ ઉસે હર કદમ પે આતા થા. ૪૯૧ હાથ બાંધે થે અકરૂબા સારે; ના કીસી બા પે સર ન દે મારે. ૪૯૨ હાલ ઇસ દરજને હો રહા હય તેબું; બેહતા જાતા થા સર કે જખમ સે ખું. ૪૯૩ સબ અમીરો ફકીર રોતે થે; દેખ કર રાહગીર રોતે થે ૪૯૪ પીછે સબકે કફસ મેં થી માદર; કેહતી જાતીથી ઇસ તરે હાહોકર. ૪૯૫ તેરે મૈયત પે હો ગઇ મેં નીસાર; કમ સુખન હાય મેરી ગેરત દાર. ૪૯૬ દીલ પે જો ગુજરી કુછ બયાન ન કી: કુછ વસીયત ભી મેરી જાન ન કી. ૪૯૭ કુછ નહીં માં કી અબ ખબર તુમકો; કીસકી બેહ બા ગઇ નજર તુમકો ૪૯૮ દીલ જઇફી મેં મેરા તોડ ગઇ; બેટા ઇસ માં કો કીસપે છોડ ગઇ. ૪૯૯ તાજા પેદા જીગર કા દાગ હુવા; ઘર મેરા આજ બે ચરાગ હુવા. ૫૦૦ દીલ. કો હાથો સે કોઇ મલતા હય, જી સંભાલે નહીં સંભ-લતા હય. ૫૦૧ તેર દેહ કોઇ મેં બા જાઊં; યા જમીં સક હો મેં સમા જાઊં. ૫૦૨ દાગ તેરા જીગર જલાતા હય; ચાંદ સા મુખડા યાદ આતા હય. ૫૦૩ મોટ મયા

બુઢ્ઢે જીન્દગાની કા; દીલ કો ગમ હય તેરી જવાની
કા. ૫૦૪ બ્યાહ તેરા રચાને પાઈ ન મેં; કોઈ મન્નત
બઢાને પાઈ ન મેં. ૫૦૫ તેરી સુરત કે હો ગઈ કુરબાન;
ચલીં દુનીયા સે કૈસી પુર અરમાન. ૫૦૬ હુઈ કીસ
બાત પર ખફા બાલો; અમ્મા વારી જરા જવાબ તો
દો. ૫૦૭ બોલતે તુમ નહીં પુકારે સે; અબ જીયુંગી
મેં કીસ સહારે સે. ૫૦૮ ક્યા ફલકને જીગર પે દાગ
દીયા; આજ ઘર મેરા બે ચરાગ કીયા. ૫૦૯ નીકલા
માં બાપ કા ન કુછ અરમાં; હાય બેટા ન તુમ ચઢી
પરવાં. ૫૧૦ અપની ઈસ માં સે હો ગઈ બેઝાર; ભી
ન બીજમત ભી પઢકે કુછ બીમાર. ૫૧૧ ન જીયુંગી
તેરે ફીરાક મેં મેં; દીલ તડપતા હય આગે ફુંકતી
હું. ૫૧૨ કીસ મુસીબત મેં પડ ગઈ બેટા; કુખ મેરી
ઉજડ ગઈ બેટા. ૫૧૩ છબ ફુટતી થી અપને સદમે મેં
ટોકરેં થી બધી સુહાગે મે. ૫૧૪ સુનકે ઈસ તરેહ
ઉસકી માં કે બેન; ઔર સીને મેં દીલ હુવા બે ચેન.
૫૧૫ થી વસીયત જો ઉસ પરી કો યાદ; સબ કે પીછે
મેં હો લીયા નાશાદ. ૫૧૬ ગો યેહ તાકત નથી કે ચ-
લનાં રાહ; લે ચલા જઝબ ઈશ્ક પર હમરાહ. ૫૧૭
પીછે ઉન સબકે જીઓ રવાં થા મેં; સુરતે મોર્દ કા
રવાં થા મેં. ૫૧૮ ગેહ તડપતા થા સુરતે બીસમીલ;
ગાહ ગાતા થા ગાહ થામકે દીલ. ૫૧૯ જો જો કતરા થા

જખ્મ મેં નાલા; હોલ હુવા જાતા થા તહે બાલા. ૫૨૦
મુર્ગ બીસમીલ કી મેરી સુરત થી; વહાં ગીરા વહાં ગીરા
યેહ હાલત થી. ૫૨૧ ચલ ગઈ દોહમ્યા રાય ઉન
કે વહાં; દફ્ન કા ઉનકે થા મકામ જહાં. ૫૨૨ કબ્ર
ખુદતી જો વહાં નજર આઈ; લાખ રોકા પે થરેમ
ભર આઈ. ૫૨૩ દેખ કર યેહ જો લોગ રોને લગે; ટુકડે
ટુકડે જીગર કે હોને લગે. ૫૨૪ તાકતે જબ્ત ગરયેહ
જબ ન રહી; દીલ સે મેને યેહ અપને બાત કહી.
૫૨૫ કેહકે ક્યા મર ગઈ વોહ જાન બુજે; કુછ વસી·
યત કા ભી હંય ધ્યાન તુજે. ૫૨૬ હો ન લીહલાઝ પ
કરાર ઇતના; જબ્ત કર દીલકો હો સકે જીતના. ૫૨૭
દીલ કો સમજા કે ચેહ ગયા મેં વહાં; જમેં સબ
ઉનકે અકરૂબા થે જહાં. ૫૨૮ દીલે આફત જદેહ કો
બહલાકર; ચુપકા બેઠા મેં એક તરફ જાકર; ૫૨૯
અરક આખોં સે ગો ન બેહતે થે; લોગ પર દેખ કર
યેહ કેહતે થે. ૫૩૦ હાલ ચેહરે કા આજ કેસા હય;
અર તો હય મીજાજ કેસા હય. ૫૩૧ લાલ આખેં હેં
તમતમાય હે ગાલ; વરનેહ ક્યા હમ બયાં તો કીજીએ
હાલ. ૫૩૨ મોહ પે એક મુર્દની સી છાઈ હય; ચેહરે
પે ધુલ રહી હવાઈ હય. ૫૩૩ બાજા મે ઓર કુછ નહીં
હય બાત; શબ કો સોયા નહીં મેં સારી રાત. ૫૩૪
ઉસ પર પેહલે જો આયા મેં મજબુર; રંગ ચેહરે કા

હો ગયા કાફુર. ૫૩૫ તર્ફ આફત બી એક અહાબત
હય; રાત કા જાગના કયામત હય. ૫૩૬ દીલ કા રાઝ
ઉનકે સબ નીકાલ દીયા; ચેહી કેહ સુનકે ઉનકો હાલ
દીયા. ૫૩૭ ગુલ હુવા ઈતને મેં શમ્અ આતે જાયં; કા
તહા પઢતે જાયં જાતે જાયં. ૫૩૮ સુનકે યેહ સબ ગએ
વહાં અહબાબ; પઅશઆ પઢ પઢ કે ફાતહા કા સવાબ.
૫૩૯ જબ કે ઉસસે બી હો ગઈ ફુરસત; આય જીતને
યે હો ગએ રૂખસત. ૫૪૦ પાઈ તનહા જો એને પાર કી
કબ્ર; દીલકો બાકી રહી ન તાકતે સબ્ર. ૫૪૧ થા જો
ઉસ શમેરૂ કા દીવાના; દોડ કર આયા મીરલ પરવાના.
૫૪૨ ગીરપડા આકે કબ્ર પર એકબાર; એર રોને લગા
બે જારો નીજાર. ૫૪૩ ન રહા થા જો ઇખતીયાર મેં
દીલ; લોટા ખુરબન કે સુરતે બીસમીલ. ૫૪૪ દીલ
અગરચ કુછ મજા ઉઠાતા થા; કબ્ર ઉસકી ગલે લગાતા
થા. ૫૪૫ મર ગઈ થી જો મુઝકે વોહ ગુલફામ; જી-
ન્દગી હો ગઈ મુજે બી હરામ. ૫૪૬ દેખા આંખોં સે
થા જો અપના ઝેહેર; આ ગયા મેં બી આકે ઘર મેં
ઝેર. ૫૪૭ દો પેહેર તક ની કય રહી જારી; બાદ ફીર
ઉસકે ગસ હુવા તારી. ૫૪૮ તીન દીન તક રહી વો બે
હોશી; હો ગઈ જીસસે ખુદ ફરા મોશી. ૫૪૯ એન
મકૂનત મેં ફીર યેહ દેખા ખ્વાબ: કે યેહ કેહતી હય
વોહ બ અશ્મ અતાબ. ૫૫૦ સુન તો રે તુ ને જેર ક્યું

આયા; કુછ વસીયત કા ભી ન પાસ આયા. ૫૫૧ હુવે
ખુદ રફ્તે અપને હદ સે જીયાદ; દો હી દીન મેં
જુદાહી મેરી યાદ. ૫૫૨ દીલ સે મેરા જુદા દીયા કેહના;
હો ચેહ્રી આહીસ્તે થા કયા કેહના. ૫૫૩ કેહ કે ચેહ્રુ જબ
વો હો ગઈ ન્યારા; ખુલ ગઈ આંખ આ ગયા મુઝે
હોશ. ૫૫૪ જેર કા તીર ન કુછ અસર પાયા; એક
તાઉભ્ભ સા ગુઝ કા ચેહ્રુ આયા. ૫૫૫ આશક દોસ્ત
સબ કા થા યે બયાન; ગુરૂ જી ઉઠે ખુદા કી શાન
પ્યાર કો ભી ગયા પસીનેકા ચેહ્રુ સુરૂર; ખ૬ ગયા
દીલ કા ચેન અસ્મ કા નુર. ૫૫૭ અફરૂખ્તા સુન કે
સબ હુવે દીલશાદ; આકે દેને લગે મબારક બાદ. ૫૫૮
હાસીલ ઇતના થા કુછ કહાની સે; હમ રહે જીને
સબ્ત જાની સે. ૫૫૯

114. No batta will be allowed except during the march, or when actually in the field.

115. The corps of store lascars are to be subject to martial law, in the same manner as the other native troops of the Presidency, and in all practicable cases the courts are to be constituted regimentally from the native officers of the regiment of artillery, syrangs of store lascars not being eligible as members.

116. The corps of store lascars will receive clothing every two years.

117. The increase of pay to the higher classes of each rank shall be considered working pay, and will in no case be granted where there may be exceptions as to qualifications or character, to be especially certified in the muster roll by the commissioned officer in charge of the department.

118. Promotion from one rank to another will not be limited to the senior classes, but will have reference to individual merit and qualifications.

119. **G. O. C.** *4th November* 1803.—At stations where store lascars are, or may be attached, the officers or warrant officers in charge will make regular returns of them, on the 1st of every month, to the commissary of stores at the Presidency, reporting casualties by name, and the date on which they happened.

120. **O. A. L.** 15*th February* 1836.—With the view of effecting reliefs in the corps of store lascars as frequently as possible, and without inconvenience to the public service, it is to be laid down as a standing rule of the corps, that lascars proceeding from the grand arsenal to out-stations in charge of stores, are to remain at the arsenal or magazine to which they are sent; and that a similar number be ordered from such arsenal or magazine to the Presidency. In like manner, lascars proceeding from a principal to a minor arsenal or magazine, as from Ahmedabad to Deesa, and from Poonah to Sholapoor, shall continue at the minor station, in relief of a similar number from the minor, to join the principal arsenal or magazine.